

Sygn. akt VIII GC 1029/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Grzybowska

Protokolant stażysta Natalia Gliniecka-Kitowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego 2016 r. w B.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 430,50 zł (czterysta trzydzieści złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 listopada 2014r. do 31 grudnia 2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107,00 złotych (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Eliza Grzybowska

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 5 lutego 2015 r. powód (...) Sp. z o.o. domagał się od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. zapłaty kwoty 430,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 22 października 2014 r., w wyniku kolizji doszło do uszkodzenia samochodu T. (...), nr rej. (...), stanowiącego własność T. R. (1). W dniu 24.10.2014 r. poszkodowany zawarł z warsztatem (...) sp. z o.o. zlecenie naprawy uszkodzonego pojazdu. Zgodnie z treścią zlecenia w dniu 26.11.2014 r. warsztat sporządził kalkulację naprawy nr (...) i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń. Warsztat wykonując naprawę nie uwzględnił zastosowanych przez zakład ubezpieczeń potrąceń jako niezgodnych z treścią, zawartego z poszkodowanym, zlecenia naprawy. Po wykonaniu naprawy warsztat wystawił fakturę (...) nr (...) z dnia 11.12.2014 r. na kwotę 3.226,50 oraz FV nr (...) z dnia 08.12.2014 r. na kwotę 2.077,22 zł. Poszkodowany T. R. (1) zawarł w dniu 24.11.2014r. umowę o przelew wierzytelności z (...) sp. z o.o., który z kolei w dniu 12.12.2014r. przelał tę wierzytelność na rzecz powoda.

Powód wezwaniem do zapłaty z dnia 23.01.2015r. wezwał zakład ubezpieczeń do zapłaty pełnej kwoty odszkodowania w wysokości 53.03,72 zł.

W dniu 22 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w B. wydał w sprawie o sygnaturze (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany pismem z dnia 20.05.2015 r. wniósł sprzeciw, żądając oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że uznał, co do zasady swoją odpowiedzialność gwarancyjną za szkodę i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie. Pozwany zarzucił, że stawki

za roboczogodzinę zastosowane za godzinę pracy warsztatu są zawyżone. Pozwany wskazał, że nie ma podstaw do ustalenia kosztów naprawy, które byłyby wyższe od uśrednionych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska, z tym zastrzeżeniem, że pełnomocnik powoda cofnęła wniosek o przesłuchanie wnioskowanych świadków.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 października 2014 r. w wyniku zdarzenia komunikacyjnego został uszkodzony samochód marki T. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanego T. R. (1). Sprawca kolizji, posiadał ubezpieczenie OC wykupione u pozwanej.

(okoliczności bezsporne)

Pozwany zakład ubezpieczeń wykonał w dniu 30 października 2014 r. kalkulację naprawy nr (...) zgodnie, z którą koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wyliczono na kwotę 2.07,22 zł, w której uwzględniono 23% podatku od towarów i usług.

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) - k. 8-13)

Autoryzowana Stacja Obsługi dla samochodów marki T., najbliższa miejscu zamieszkania poszkodowanego T. R. (1) znajduje się we W. przy ulicy (...). Kolejna tego rodzaju stacja znajduje się w B.. Obie (...) prowadzone są przez tę samą spółkę – (...) Sp. z o.o.

W dniu 24.11.2014 r. poszkodowany zawarł z (...) sp. z o.o. zlecenie naprawy uszkodzonego pojazdu. Zgodnie z treścią zlecenia w dniu 26.11.2014 r. warsztat sporządził kalkulację naprawy nr (...), w której ustalił koszt naprawy na 5.303,49 zł.

(dowód: zlecenie naprawy pojazdu k. 14, kalkulacja naprawy nr (...) k. 15-19)

Po wykonaniu naprawy warsztat wystawił w dniu 11.12.2014 r. fakturę (...) nr (...), na kwotę 5.303,72 zł.

(dowód: FV nr (...) k. 20)

Poszkodowany T. R. (2) w dniu 24.11.2014 r. zawarł z (...) sp. z o.o. umowę o przelew wierzytelności z polisy OC sprawcy, na mocy której przelał swoją wierzytelność wobec pozwanego na rzecz (...) Sp. z o.o.

(dowód: umowa przelewu k. 22)

W dniu 22.12.2014 r. (...) Sp. z o.o. zawarł z powodem umowę o powierniczy przelew wierzytelności, której przedmiotem była omawiana wierzytelność względem pozwanego.

(dowód: umowa przelewu k. 28)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 4.873,22 zł

(dowód: pismo pozwanego k. 31)

W dniu 23.01.2015 r.. powód wezwał pozwanego do zapłaty reszty odszkodowania w wysokości 430,50 zł.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 33)

Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanego w autoryzowanych serwisach na terenie W. wynosi szacunkowo 4.780.70 zł brutto.

(dowód: opinia techniczna k. 156-172)

Sąd ustalił, powyżej wskazany stan faktyczny, w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości.

Sąd zaaprobował również opinię biegłego J. M. jako pełną i logiczną, w której biegły odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania, a strony nie zakwestionowały sporządzone opinii biegłego. Strona powodowa wniosła jednak o przeprowadzenie dowodu z przesłuchanie biegłego. Biegły przesłuchany rozprawie w dniu 11 lutego 2016 r. potrzymał wnioski zawarte w swojej opinii. Złożone przez niego zeznania pozostają w zgodzie z pozostałym zebrany w tej sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie miał również żadnych podstaw, aby kwestionować ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Powód nabył, na podstawie umowy przelewu wierzytelności od (...) Sp. z o.o. roszczenie poszkodowanego T. R. (1) wobec pozwanego, co skutkowało wstąpieniem powoda w prawa i obowiązki wierzyciela - poszkodowanego (art. 509 k.c.).

Sprawcę kolizji, w której uczestniczył pojazd poszkodowanego łączyła z pozwanym umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC.

Stosownie do treści art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega, przy ubezpieczeniu majątkowym, na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej opartej na umowie ubezpieczenia są: wystąpienie zdarzenia, z którym umowa łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą (art. 361 k.c.). W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody przez podmiot do tego zobowiązany powinno polegać na wypłacie odszkodowania w wysokości określonej umową.

Przysługujące od ubezpieczyciela odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu. Efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych uszkodzony samochód zostaje doprowadzony do takiego stanu technicznego, który odpowiada stanowi sprzed uszkodzenia. Za „niezbędne” koszty naprawy należy uznać takie koszty, które obejmują przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu technicznego istniejącego przed wyrządzeniem szkody, przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/2003, Lex Polonica nr 361525, Biuletyn Sądu Najwyższego 2003/6 str. 4, Gazeta Prawna (...) str. 26, Jurysta 2003/9-10 str. 54, OSNC 2004/4 poz. 51).

W przedmiotowej sprawie, pozwany nie kwestionował faktu wystąpienia zdarzenia wywołującego szkodę, z którym umowa łączyła obowiązek wypłaty odszkodowania. Pozwany, kwestionując żądanie pozwu podnosił, że wysokość odszkodowania należnego powodowi została obliczona w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił, że poszkodowany dokonał naprawy pojazdu i zażądał zwrotu kosztów objętych fakturą wystawioną przez (...) sp. z o.o. Wystawiona faktura została oparta na kosztorysie przygotowanym przez ten warsztat. Zgodnie z treścią faktury koszt naprawy pojazdu wynosił 5.303,72 zł.

W tej sytuacji należało przyjąć, że powód wykazał w tej sprawie zarówno fakt wystąpienia zdarzenia szkodowego, za którego skutki odpowiedzialność ponosi pozwany jak i wysokość spowodowanej tym zdarzeniem szkody. W cenie szkoda ta wyrażająca się kwotą 5.303,72 zł pozostaje też w adekwatnym związku przyczynowym zaistniałego zdarzenia szkodowego. Zwykłą konsekwencją kolizji drogowej jest bowiem to, iż poszkodowany oddaje pojazd do

warsztatu samochodowego, nierzadko – autoryzowanej stacji obsługi i ponosi koszty dokonanej w tym warsztacie naprawy. Biegły J. M. w swojej opinii z 16 grudnia 2015 r. ustalił wprawdzie, że koszt naprawy pojazdu w Autoryzowanych Stacjach Obsługi (...) na terenie W. wynosi 4.780,70 zł. Wskazana przez biegłego kwota jest jednak kwotą hipotetyczną, obliczoną na podstawie danych uzyskanych od Autoryzowanych Stacji Obsługi samochodów następujących marek: O.; V., S., R., F.. Tymczasem poszkodowany posiadał samochód marki T. i zdaniem sądu miał prawo dokonać naprawy w autoryzowanej stacji obsługi tej marki .. (...) rozsądnej odległości od jego miejsca zamieszkania znajdowały się zaś jedynie (...) prowadzone przez (...) Sp. z o.o., nie miał zatem możliwości wybrania tańszego serwisu. Ponadto należy zauważyć, że koszty faktycznie wykonanej naprawy różnią się od kwoty ustalonej przez biegłego jedynie o 10% , brak jest zatem podstaw do uznania , że są one rażąco wygórowane. W konsekwencji sąd uznał, że poniesienie przez poszkodowanego kosztów naprawy w wysokości 5.303,72 zł mieści się w pojęciu normalnych następstw zdarzenia szkodowego.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd doszedł do przekonania, że wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie nie pokrywa w całości szkody poniesionej przez poszkodowanego i stąd też zasądził od pozwanego na rzecz powoda dalszą kwotę w wysokości 430,50 zł, której domagał się w treści pozwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W zasądzonej kwocie 107 zł mieści się kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa, kwota 30,00 zł stanowiąca opłatę sądową od pozwu oraz kwota 60,00 zł tytułem wynagrodzenie pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR Eliza Grzybowska